

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 99.302 van 1 oktober 2001
in de zaak A. 105.527/IX-2887.**

In zake : de VZW NATUUR 2000,
die woonplaats kiest bij
advocaat W. LEYSSENS,
kantoor houdende te BRASSCHAAT,
Bredabaan 985

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering,
die woonplaats kiest bij
advocaat G. LAMBERT,
kantoor houdende te OOSTENDE,
Batterijstraat 16.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de VZW NATUUR 2000,
VLAAMSE JEUGDBOND VOOR NATUURSTUDIE EN MILIEUBEHOUD,
afgekort "N2000", op 5 juni 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van
de tenuitvoerlegging van de beslissing van 3 april 2001 van de Vlaamse minister van
Jeugd om haar geen subsidies te verlenen voor het jaar 2001 en 2002;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde
verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 3 september 2001 waarbij de
terechtzingting bepaald wordt op 17 september 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. LEYSSENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat G. LAMBERT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1.1. Het decreet van 12 mei 1998 houdende de erkenning van het landelijk georganiseerd jeugdwerk omschrijft een landelijke jeugdvereniging als “een privaatrechtelijke organisatie die blijkens haar doelstellingen en handelingen aan jeugdwerk doet in ten minste vier Vlaamse provincies”.

Dergelijke vereniging kan erkend en gesubsidieerd worden onder de voorwaarden van het decreet. De erkenning kan geschorst of ingetrokken worden wanneer de vereniging niet meer voldoet aan de erkenningsvoorwaarden of niet langer meewerkt aan de uitoefening van het toezicht.

Het besluit van de Vlaamse regering van 2 juni 1998 betreffende de nadere erkenningsvoorwaarden, de erkenningsprocedure, de modaliteiten inzake inspectie en begeleiding en de wijze van subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk, met ingang van 1 juli 2000 gewijzigd door het besluit van de Vlaamse regering van 8 september 2000, voert het decreet uit.

1.1.2. Verzoekster heeft tot maatschappelijk doel “het bevorderen van de natuurstudie bij alle jongeren, de veiligstelling van de natuur en van het leefmilieu”, onder meer door het oprichten van plaatselijke studie- en actiegroepen, het houden van of deelnemen aan bijeenkomsten, studiedagen, kampen en congressen en het uitgeven van tijdschriften en het verstrekken van informatie betreffende de natuurstudie en het milieubehoud. Zij blijkt op het ogenblik van de inwerkingtreding van het decreet van 12 mei 1998 erkend en gesubsidieerd geweest te zijn als landelijk georganiseerde vzw, actief in het jeugdwerk.

Binnen het raam van het decreet van 12 mei 1998 blijkt verzoekster gekozen te hebben voor het behartigen van de kerntaak “dienstverlening aan de jeugd en jeugdverenigingen” (artikel 5, 3° van het decreet). Zij moet dienvolgens voldoen aan de bijzondere erkenningsvoorwaarden bepaald in de artikelen 10 en 11 van het decreet, te weten het samenstellen van een werkingspakket dat overeenstemt met twee hoofdmodules en drie bijmodules. Verzoekster heeft gekozen voor volgende twee hoofdmodules en drie bijmodules :

- Hoofdmodule 1 : één gespecialiseerd dokumentatiecentrum openstellen gedurende minstens 16u/week waarvan ten minste 4 uur in de vrije tijd van de jeugd.
- Hoofdmodule 2 : jaarlijks minstens 200 uur begeleidingswerk of acties organiseren rond een specifiek thema of voor een specifieke doelgroep, gespreid over minstens 15 activiteiten.
- Bijmodule 1 : jaarlijks vier publicaties uitgeven m.b.t . de werking en die voornamelijk door de eigen redactie worden geschreven.
- Bijmodule 2 : jaarlijks 60 uur eigen produkten begeleiden die rechtstreeks worden aangewend voor de werking van de doelgroepen.
- Bijmodule 3 : het ter beschikking stellen van een gespecialiseerde en interactieve site op internet, minimaal zesmaal per jaar bijgewerkt. De informatie vertoont coherentie en sluit aan bij de doelstellingen van de vereniging".

1.2.1. Artikel 32 van het decreet van 12 mei 1998 bevat een overgangsregeling opdat de voordien erkende verenigingen zich in de loop van 1998 zouden kunnen aanpassen aan de nieuwe regeling. Verenigingen die op 1 januari 1999 niet voldoen aan de erkenningsvoorwaarden worden verwittigd, zij hebben recht op begeleiding en opvolging door de bevoegde administratie en vanaf 1 juli 1999 kan de schorsings- of intrekkingprocedure worden opgestart.

1.2.2. Bij decreet van 22 december 2000 wordt het decreet van 12 mei 1998 aangevuld met een nieuw artikel 32bis, naar luid waarvan de verenigingen die op 31 december 2000 geen erkenning hebben maar die in 2000 toch van de Vlaamse Gemeenschap subsidies hebben ontvangen, ook in de jaren 2001 en 2002 nog subsidies kunnen ontvangen. Met die regeling beoogt de decreetgever te voorkomen dat het jeugdwerklandschap verschaalt. Het is de bedoeling een aantal verenigingen in de mogelijkheid te stellen alsnog een zekere overheidssteun te ontvangen in de aanloop naar een gans nieuwe regeling die bij de decreetgever op stapel zal worden gezet. Van die overgangssubsidieregeling worden wel uitgesloten “de verenigingen die in de loop van 1999 of 2000 incorrecte informatie hebben bezorgd aan de afdeling jeugd en sport van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap”.

1.3. Op 27 januari 1999 deelt de administratie Cultuur van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap aan verzoekster mede dat zij voorlopig nog niet in aanmerking komt voor een erkenning als landelijk georganiseerde jeugdvereniging overeenkomstig het decreet van 12 mei 1998, dat het werkingsvolume “voor de gekozen hoofdmodules en de bijmodules nog niet effectief gegarandeerd (is)” en dat de administratie de werking van verzoekster verder zal opvolgen en begeleiden. Gevraagd wordt om elke maand een overzicht te laten worden van de geplande activiteiten voor de hoofd- en de bijmodules.

Op 30 maart 1999 stuurt verzoekster een “aangepaste beleidsnota” voor 1999, een “tussentijdse vooruitgangsnota” en een “planning voor april” naar de administratie. Op 8 mei 1999 zendt zij een “realisatienota” aan het bestuur met daarin onder meer cijfers over de raadpleging van haar documentatiecentrum in de eerste vier maanden van 1999.

1.4. In juni 1999 blijkt de administratie, ten aanzien van de verenigingen die einde mei 1999 nog niet voldeden aan de algemene en bijzondere erkenningsvoorwaarden bepaald in het decreet van 12 mei 1998, de procedure voor de schorsing en de intrekking van de erkenning op gang te hebben gebracht. De minister besluit evenwel de betrokken verenigingen nog een kans te geven en het voldoen aan de erkenningsvoorwaarden te onderzoeken in functie van het verslag over het werkingsjaar 1999.

1.5. Op 2 februari 2000 ontvangt de verwerende partij het werkingsverslag 1999 van verzoekster. In dat verslag wordt de vereniging doorgelicht en wordt haar werking samengevat in het licht van de bijzondere erkenningsvoorwaarden, met een uiteenzetting op welke wijze de vzw voldoet aan de hoofd- en de bijmodules.

1.6. Op 15 maart 2000 vindt bij verzoekster een inspectie plaats. Blijkens het verslag is die inspectie opgezet omdat het werkingsverslag over het jaar 1999 “een aantal gegevens bevatte die niet overeenkwamen met eerder verstrekte informatie of gedane vaststellingen” en omdat het financieel verslag over 1999 niet voor 1 maart 2000 aan de administratie was bezorgd.

In het verslag wordt, onder meer, omstandig ingegaan op verschillen tussen het werkingsverslag en eerder medegedeelde gegevens. Op het

stuk van de raadpleging van het documentatiecentrum wordt een verschil vastgesteld met de gegevens die verzoekster op 30 maart 1999 en 8 mei 1999 aan het bestuur mededeelde; er worden vragen gesteld bij de registratie van consultants die ouder zijn dan dertig jaar; er wordt ook vastgesteld dat de vereniging de deelnemers aan een activiteit eveneens heeft genoteerd als raadplegers van het documentatiecentrum. Op het stuk van de hoofdmodule “begeleidingswerk” wordt, wat het aantal deelnemers betreft, evenzeer een verschil vastgesteld; er wordt ook vastgesteld dat van de 389 uren er 150 niet vooraf aangekondigd werden en dus niet inspecteerbaar waren. Ook wat de bijmodules betreft brengt de inspectie verschillende onduidelijkheden aan het licht. Tenslotte wordt gewezen op het onzorgvuldig financieel beheer en op de geringe aandacht die de vereniging blijkt te hebben voor de preciaire situatie waarin zij verkeert.

Voor de onderhavige zaak zijn enkel de cijfers in verband met de raadpleging van het documentatiecentrum van belang.

1.7. Het inspectieverslag wordt op 12 april 2000 aan verzoekster bezorgd.

Zij reageert op 28 april 2000. Zij bevestigt de juistheid van de gegevens vermeld in het werkingsverslag en vindt dat haar werking dienvolgens voldoet aan de reglementaire erkenningsvereisten.

1.8. In een nota van 4 mei 2000 deelt de bevoegde administratie aan de minister mede dat een aantal verenigingen, waaronder verzoekster, niet voldoen aan alle decretale erkenningsvoorwaarden en dat zij dus niet voorgesteld worden voor erkenning. Voor die stellingname wordt verwezen naar een bij de nota gevoegd verslag waarin de situatie van verzoekster wordt toegelicht; ook wordt het inspectieverslag van 15 maart 2000 ongeveer letterlijk hernomen met als besluit een “evaluatie” waarin de tekortkomingen van verzoekster juridisch worden geduid :

- "1. De beslissingen van de A.V. m.b.t. het wijzigen van de statuten om te voldoen aan art. 3, § 1, 4°; art. 3, § 1, 6° en art. 3, § 2, 2° zijn (nog) niet rechtsgeldig.
2. De vereniging voert een slecht financieel beheer. De transparantie en de controle van de boekhouding laat eveneens te wensen over. (Art. 3, § 1, 10° en 12°).
3. Het werkingsverslag 1999 werd ingediend voordat het goedgekeurd was door de algemene vergadering. (Art. 3, § 1, 14°).
4. Voor geen van beide hoofdmodules werd de vereiste spreiding in tenminste 4 provincies bereikt (Art. 8, § 3).
5. De vereniging bezorgde de afdeling slechts 3 tijdschriften (Art. 12, 2°).

6. De vereniging realiseerde slechts 41u begeleidingswerk dat beantwoordde aan de decretale vereisten en inspecteerbaar was (Art. 12, 3°).
7. De vereiste updating van de internetsite kan in vraag gesteld worden (Art. 12, 5°)
8. De vereniging heeft -ondanks verscheidene aanmaningen- het grootste deel van haar plannings laattijdig (of gewoon postfactum) bezorgd. Het is veelzeggend dat alle inspectiebezoeken die desondanks toch plaatsgrepen negatief waren. Gezien bovendien het ontbreken van originele deelnemerslijsten, gezien ook de tegenstrijdigheden tussen eerder verstrekte informatie en het werkingsverslag, heeft de administratie de grootste twijfels over het werkelijkheidsgehalte van dit document! (Art. 30 van het decreet)".

In een afzonderlijke paragraaf van de nota wordt de bijzondere aandacht van de minister gevraagd voor het feit dat drie verenigingen, waaronder verzoekster "in de loop van de referentieperiode (1999) duidelijk tegenstrijdige gegevens (verstrekte)". Die mededeling wordt als zodanig niet nader toegelicht. Het valt wel op dat in dezelfde paragraaf een andere vereniging wordt verweten "manifest en aantoonbaar haar gegevens in functie van de te behalen normen (gemanipuleerd te hebben)".

De minister brengt het verslag van de administratie op 9 juni 2000 ter kennis van verzoekster met de mededeling dat hij op basis van dat verslag een beslissing over haar erkenning zal nemen. Hij vestigt er in zijn brief wel de aandacht op dat de administratie gewag maakt van "het leveren van incorrecte informatie met het oog op het behalen van de erkenning" en besluit dat hij zijn beslissing zal uitstellen totdat hij het verweer van verzoekster "over deze vaststellingen" van de administratie ontvangen heeft.

1.9. Verzoekster reageert op 21 juni 2000. Zij verbaast er zich over dat geen rekening gehouden wordt met haar verweer tegen het inspectieverslag. De teneur van de brief is dat de administratie haar bevooroordeeld benadert. Zij formuleert een verklaring voor de vastgestelde verschilpunten in het werkingsverslag en de voordien toegezonden stukken. Voor wat de raadpleging van het documentatiecentrum betreft stelt zij het volgende :

"Het ingeven van de handgeschreven registratiemeldingen voor het documentatiecentrum in ons computerbestand, laat ons enerzijds toe gerichte bijgewerkte documentatie rond een bepaald thema te verschaffen aan gebruikers die het voorbije jaar over dezelfde items ons documentatiecentrum hebben geraadpleegd, anderzijds gebruiken wij deze computerlistings voor onze statistieken zodat het ons in een minimum van tijd duidelijk wordt, welke thema's veel gevraagd zijn en, zodat wij, m.b.t. de ontwikkeling van onze producten, daarop kunnen inspelen. Ons inziens is dit dus zeker geen tijdrovende manier van werken. Elke bezoeker van ons documentatiecentrum

wordt, en dit al meer dan 25 jaar lang, persoonlijk ontvangen en begeleid. De smalende opmerking van mevr. Serré m.b.t. het handschrift van dhr. Smeyers terzijde gelaten, kunnen wij stellen dat lange ervaring ons heeft geleerd dat de registratie van onze bezoekers en van de reden van hun bezoek best door onszelf gescheidt, om onduidelijkheden, vergetelheden, enz. te voorkomen.

In het verslag wordt gesteld dat de gegevens uit het werkingsverslag niet overeenkomen met deze uit eerder verstrekte gegevens. Nochtans werd Afdeling Jeugd en Sport er tijdens het inspectiebezoek van 15 maart jl. van op de hoogte gesteld dat er, m.b.t. de computerlistings een fout in het systeem was geslopen. Dit had tot gevolg dat de cijfers niet klopten. Eind 1999, begin 2000 hebben wij dit vastgesteld en is dit meteen met de nodige inspanningen rechtgezet. Dat deze systeemfout niet eerder werd ontdekt, heeft te maken met het grote personeelsverloop van het voorbije jaar.

De cijfers uit het werkingsverslag zijn dus de enige correcte, m.a.w. de enige waarop u zich dient te baseren en waaruit blijkt dat de decretale vereiste van minstens 15 % uit 4 provincies wel degelijk wordt bereikt.
(...)"

Op 25 juli 2000 deelt de adjunct-kabinetschef van de bevoegde minister aan de administratie mede dat de minister het verweerschrift van verzoekster "doorgenomen (heeft)" maar dat hij het "voorstel van de administratie" bijvalt, zulks in tegenstrijd met het dossier van twee andere verenigingen, waarin de minister van oordeel is dat zij "niet bewust gemanipuleerd (hebben) m.h.o. op het behalen van de normen".

Bij brief van 8 augustus 2000 deelt de minister aan verzoekster zijn voornemen mee om haar niet langer te erkennen als landelijk georganiseerde jeugdvereniging omdat zij niet voldoet aan bepaalde algemene en bijzondere erkenningsvoorwaarden en omdat zij laattijdig plannings aan het bestuur had medegedeeld. Hij geeft daarbij de volgende uitleg: "Als bijlage vindt u de gedetailleerde toelichting van deze evaluatie. Hieruit blijkt eveneens dat gezien bovendien het ontbreken van originele deelnemerslijsten, gezien ook de tegenstrijdigheden tussen eerder vermelde informatie en het werkingsverslag, het werkelijkheidsgehalte van dit laatste document ernstig in vraag gesteld wordt." De bijlage blijkt niets anders te zijn dan het sub 1.8. vermelde inspectieverslag. Verzoeksters verweer tegen het verwijt van het doorzenden van verschillende cijfergegevens wordt op geen enkele wijze beantwoord.

1.10. In een 8 september 2000 op het bestuur afgegeven beroepschrift -volgens de administratie buiten de beroepstermijn- betwist verzoekster de stellingname van de minister en vraagt zij om gehoord te worden. Zij beklaagt er zich over dat op haar verweer tegen het oorspronkelijk inspectieverslag nooit een reactie is gevolgd en herhaalt dan ook, ten aanzien van de cijfergegevens, met

betrekking tot de raadpleging van het documentatiecentrum, haar eerdere bemerkingen.

1.11. Op 30 oktober 2000 verklaart de Adviserende beroepscommissie voor culturele aangelegenheden, na verzoekster en haar raadsman te hebben gehoord, haar bezwaar ongegrond. De commissie verwijt aan verzoekster het laattijdig indienen van haar werkings- en financieel verslag en van haar maandplanningen. Zij besluit :

“De adviserende beroepscommissie meent dat bij de beoordeling van de afdeling Jeugd en Sport i.v.m. het bereiken van de bijzondere erkenningsvoorwaarden, het feit dat de maandplanningen niet tijdig werden ingediend en dat bovendien de geïnspecteerde activiteiten telkens een negatief advies opleverden en dat derhalve aan de afdeling Jeugd en Sport geen willekeur of vooringenomenheid kan worden toegedicht. Gelet op het feit dat de vzw Natuur 2000 niet voldoet aan een aantal essentiële erkenningsvoorwaarden acht de adviserende beroepscommissie zich ervan ontslagen op de overige argumenten van de vereniging verder in te gaan.”

1.12.1. Op 20 december 2000 deelt de bevoegde minister aan verzoekster mee dat haar erkenning met ingang van 1 januari 2001 wordt ingetrokken. De mededeling is als volgt geredigeerd :

"Alhoewel uw vereniging pas op 8 september 2000 een bezwaarschrift indiende, heb ik het op 10 oktober 2000 alsnog ter advies laten overmaken aan de Adviserende beroepscommissie voor culturele aangelegenheden.

Na onderzoek van uw dossier en na de vertegenwoordigers van uw vereniging op 30 oktober gehoord te hebben, is deze commissie van mening dat uw bezwaarschrift ongegrond is.

Derhalve beslis ik uw vereniging niet langer te erkennen als landelijke jeugdvereniging omwille van het niet voldoen aan de volgende algemene erkenningsvoorwaarden :

- De beslissingen van de A.V. m.b.t. het wijzigen van de statuten om te voldoen aan art. 3, § 1, 4°; art. 3, § 1, 6° en art. 3, § 2, 2° zijn (nog) niet rechtsgeldig.
- De vereniging voert een slecht financieel beheer. De transparantie en de controle van de boekhouding laat eveneens te wensen over. (Art. 3, § 1, 10° en 12°).
- Het werkingsverslag 1999 werd ingediend voordat het goedgekeurd was door de algemene vergadering. (Art. 3, § 1, 14°).

Uw vereniging voldoet eveneens niet aan de volgende bijzondere erkenningsvoorwaarden :

- Voor geen van beide hoofdmodules werd de vereiste spreiding in tenminste 4 provincies bereikt (Art. 8, § 3).
- Uw vereniging realiseerde slechts 41u begeleidingswerk van producten dat beantwoordde aan de decretale vereisten en inspecteerbaar was (Art. 12, 3°).
- De vereiste updating van de internetsite kan in vraag gesteld worden (Art. 12, 5°).

Bovendien leefde uw vereniging ook artikel 30 van het decreet niet na : ondanks verscheidene aanmaningen - heeft u het grootste deel van uw

planningen laattijdig (of gewoon postfactum) bezorgd. Het is veelzeggend dat alle inspectiebezoeken die desondanks toch plaatsgrepen negatief waren.

Als bijlage vindt u de gedetailleerde toelichting van deze evaluatie. Hieruit blijkt eveneens dat gezien bovendien het ontbreken van originele deelnemerslijsten, gezien ook de tegenstrijdigheden tussen eerder verstrekte informatie en het werkingsverslag, het werkelijkheidsgehalte van dit laatste document ernstig in vraag gesteld wordt.

Conform art. 18, § 8, van het decreet van 12 mei 1998 heeft deze beslissing tot intrekking van uw erkenning uitwerking vanaf 1 januari 2001.

Tenslotte wens ik erop te wijzen dat uw vereniging de mogelijkheid heeft om bij de Raad van State een beroep in te stellen tot nietigverklaring van deze beslissing. Dit beroep moet bij aangetekend schrijven worden ingesteld uiterlijk 60 dagen na deze kennisgeving".

De bijgevoegde "toelichting" is opnieuw identiek aan het sub 1.8. vermelde inspectieverslag. Wederom wordt geen woord gewijd aan het verweer dat verzoekster verschillende keren heeft naar voor gebracht.

1.12.2. Verzoekster heeft zich niet in rechte voorzien tegen het besluit tot intrekking van haar erkenning. Het staat dus vast dat zij sinds 1 januari 2001 niet meer erkend is als landelijk georganiseerde jeugdvereniging. Volgens de uiteenzetting van verzoekster heeft zij voor die strategie gekozen omdat op 22 december 2000 een artikel 32bis aan het decreet van 12 mei 1998 is toegevoegd dat haar toch de mogelijkheid bood om alsnog in de subsidieregeling opgenomen te worden hetgeen haar zou toelaten haar activiteiten voort te zetten en wat haar meer voordeel zou opbrengen dan een rechtsgeding bij de Raad van State dat enkel zou kunnen leiden tot een heroverweging van het ministerieel besluit.

1.13. Met een aangetekende brief van 3 april 2001 wordt namens de minister van Jeugd aan verzoekster medegedeeld dat verenigingen die incorrecte informatie hebben verstrekt aan de afdeling Jeugd en Sport door artikel 32bis van verdere subsidiëring worden uitgesloten, dat uit het verslag van de op 15 maart 2000 bij verzoekster doorgevoerde inspectie blijkt dat er met betrekking tot de raadpleging van het documentatiecentrum in het werkingsverslag over 1999 onjuiste gegevens zijn verstrekt, dat een correctie van die gegevens op grond van eerder medegedeelde cijfers "een ander beeld (geeft) van de gebruikers m.b.t. de provinciale afkomst" en dat, rekening houdend met die cijfers, verzoekster niet voldoet aan de erkenningsvoorwaarde van de spreiding van de gebruikers over vier provincies.

De brief vervolgt :

"Bovenstaande vaststellingen werden u medegedeeld in het desbetreffende inspectieverslag dat de administratie u op 12 april 2000 toestuurde. Ik stel vast dat u in uw brief van 28 april 2000, die de afdeling Jeugd en Sport ontving op 3 mei 2000, de tegenspraak tussen de eerder verstrekte gegevens en de gegevens in uw werkingsverslag 1999 niet ontkent. U verklaart ze door 'een fout in het systeem'. Ook in uw bezwaarschrift dat ik op 8 september ontving m.b.t. mijn voornemen uw vereniging niet langer te erkennen, herhaalt u enkel deze verklaring. Op geen enkele wijze kon u echter met feiten aantonen dat de vaststellingen van de administratie niet correct waren.

Op grond van artikel 32bis, § 1, van het decreet van 12 mei 1998 houdende de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk, gewijzigd bij decreet van 22 december 2000, beslis ik daarom dat uw vereniging niet in aanmerking komt voor subsidiëring in 2001 en 2002.

Ik wens uw vereniging erop te wijzen dat ze de mogelijkheid heeft om bij de Raad van State een beroep in te stellen tot nietigverklaring van deze beslissing. Dit beroep moet bij aangetekend schrijven worden ingesteld uiterlijk 60 dagen na deze kennisgeving".

Van de in die brief vervatte beslissing wordt thans de schorsing van de tenuitvoerlegging gevorderd.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij de vordering onontvankelijk acht bij gebrek aan actueel belang, aangezien verzoekster de beslissing houdende de intrekking van haar erkenning niet bestreden heeft en haar personeel sinds begin 2001 op non-actief staat;

2.2. Overwegende dat verzoekster zich verzet tegen een besluit waarbij de minister van Jeugd, in toepassing van artikel 32bis, § 1, van het decreet van 12 mei 1998, discretionair besluit dat zij, als niet-erkende jeugdvereniging die niet voldoet aan de bijzondere erkenningsvoorwaarden bepaald in hetzelfde decreet, ook niet in aanmerking komt voor de in artikel 32bis voorziene subsidiëring omdat zij in 1999 of 2000 aan het bestuur "incorrecte informatie" heeft gegeven; dat de omstandigheid dat verzoekster geen beroep heeft ingediend tegen het besluit waarbij haar erkenning werd ingetrokken noch de vraag of zij nog beroep kan doen op personeel haar het belang ontnemt bij de onderhavige vordering waarbij zij nu ook uit de ultieme opvangregeling wordt gestoten;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen

verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende dat verzoekster in een eerste middel de schending aanvoert van de materiële motiveringsplicht, van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 32bis, § 1, van het decreet van 12 mei 1998 doordat de verwerende partij ten onrechte en zonder de “noodzakelijke onderbouwing” stelt dat zij in haar werkingsverslag 1999 op het stuk van het raadplegen van haar documentatiecentrum onjuiste informatie heeft verstrekt; dat zij betoogt enerzijds dat de verwerende partij geen geloof mocht hechten aan eerder ontvangen tussentijdse verslagen omdat het decreet van 12 mei 1998 de verenigingen alleen verplicht om jaarlijks een werkingsverslag in te dienen zodat alleen de cijfers die in dat werkingsverslag opgenomen zijn de enige exacte informatie kan bevatten en anderzijds dat de cijfers opgenomen in het werkingsverslag inderdaad verschillen van de cijfers in de tussentijdse verslagen, maar dat zulks nog niet betekent dat het de bedoeling van verzoekster zou geweest zijn met die gewilde incorrecte informatie haar erkenning te verzekeren; dat zij daaraan toevoegt dat de afwijkende cijfers in het werkingsverslag te wijten zijn aan de stellingname van de verwerende partij zelf, die van oordeel was dat er slechts met één vestigingsplaats rekening kan gehouden worden; dat volgens haar de onvolledige of verkeerde inhoud van de tussentijdse verslagen buiten de besluitvorming moet worden gehouden vooreerst omdat het om momentopnames gaat, vervolgens omdat in de tussentijdse verslagen nog -zij is slechts in november 1999 daarover ingelicht- rekening gehouden is met de consultants van haar vestigingsplaatsen te Leuven en te Oostende, en tenslotte bevat het verslag van 8 mei 2000 een aantal fouten te wijten aan de gebrekkige controle door een vrijwilliger -zo was bijvoorbeeld een groep consultants uit Limburg niet verrekend; de automatische nummering liep in de war; de woonplaats van een aantal bezoekers werd in een verkeerde provincie geregistreerd-; dat zij besluit dat de verwerende partij ten onrechte de in het werkingsverslag aangebrachte correcties aan de eerder verstrekte cijfergegevens -volgens haar gaat het om “kleine onzorgvuldigheden en aanpassingen op instructie van de afdeling Jeugd en Sport zelf”- aanmerkt als “incorrecte informatie”, een begrip dat in het licht van artikel 32bis op kwade trouw betrekking heeft;

Overwegende dat verzoekster in een tweede middel de schending van de hoorplicht aanvoert doordat noch de minister, noch de afdeling Jeugd en Sport haar tijdens de voorbereiding van de bestreden beslissing gehoord hebben;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen met betrekking tot het eerste middel uiteenzet wat volgt: zij heeft niet opgehouden in haar briefwisseling met verzoekster te blijven stellen dat er incorrecte informatie was verstrekt; die stellingname steunt op de gebreken die vastgesteld zijn op het stuk van de met het werkingsverslag voorgelegde lijst van consultants en op informatie die verzoekster in het kader van haar begeleiding heeft verstrekt; met name is bij de controle vastgesteld dat de registratie van de consultaties in één handschrift is gesteld maar dat maakt elke controle op het daadwerkelijk bestaan van de vermelde raadplegingen onmogelijk; daarnaast staat dat de definitieve lijst van consultants duidelijk verschilt van de cijfers vermeld in de tussentijdse verslagen en dat de definitieve lijst “zo goed als juist” voldoet aan het reglementair vereiste erkenningscriterium van de geografische spreiding van de consultants; dienvolgens kon de verwerende partij, omdat “er geen afdoende controleerbaar registratiesysteem is” en rekening houdend met de afwijkende cijfers in het werkingsverslag, besluiten dat er incorrecte informatie is geleverd; uit de parlementaire bespreking van het decreet van 22 december 2000 blijkt dat het “op verschillende tijdstippen (verstrekken van) tegenstrijdige (informatie)” incorrecte informatie is; de argumentatie die verzoekster nu naar voren brengt om de verschillen in de door haar verstrekte inlichtingen te verklaren is gans anders dan de verklaring die zij tegenover het bestuur gestand heeft gedaan, te weten dat er een fout in haar computerbestand is vastgesteld; in ieder geval overtuigt dat excuus niet aangezien er eigenlijk geen registratiesysteem bestond, alleen een met de hand ingevulde lijst van een medewerker die nadien in “een bestandje” werd opgenomen en dat moeilijk aanleiding kan zijn tot systeemproblemen;

Overwegende dat de verwerende partij ten aanzien van het tweede middel het volgende verweer voert : verzoekster heeft reeds bij het inspectiebezoek van 15 maart 2000 kunnen reageren op de stelling van de inspecteur; zij heeft kunnen reageren op het verslag en zij heeft dat ook gedaan; op 9 juni 2000 heeft de minister haar bericht over het verstrekken van incorrecte informatie en heeft hij om een verweer gevraagd, maar daar is niet overtuigend op gereageerd, ook niet na de kennisgeving van het voornemen om haar erkenning in te trekken;

4.3.1. Overwegende dat, blijkens de bewoordingen van het bestreden besluit, verzoekster met toepassing van artikel 32bis, § 1, van het decreet van 12 mei 1998 houdende de erkenning en de subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk, voor de jaren 2001 en 2002 uitgesloten wordt van subsidiëring als

landelijk georganiseerde jeugdvereniging omdat zij “in de loop van 1999 of 2000 incorrecte informatie (heeft) bezorgd aan de afdeling Jeugd en Sport van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap”; dat volgens het bestreden besluit het verstrekken van die “incorrecte informatie” wordt gesteund op de vaststelling dat uit een inspectiebezoek van 15 maart 2000 op de zetel van de verzoekende partij gebleken is dat de in het werkingsverslag 1999 vermelde gegevens met betrekking tot het aantal personen die het documentatiecentrum hebben geraadpleegd bewezen worden met een computerlijst, die “opgemaakt is op basis van de handgeschreven lijsten” welke evenwel “volledig door (J. Smeyers) waren ingevuld” terwijl die gegevens niet overeenstemmen met “eerder verstrekte gegevens” -met name de mededelingen van 30 maart 1999 en 8 mei 1999- en terwijl de cijfers opgenomen in het werkingsverslag verzoekster precies binnen de erkenningsnormen brengt; dat volgens het bestreden besluit de door verzoekster verstrekte informatie “incorrect” is omdat verzoekster niet “met feiten (kan) aantonen dat de vaststellingen van de administratie niet correct waren”;

Overwegende dat, met die overwegingen voor ogen, het bestreden besluit voldoet aan de bepalingen van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;

4.3.2. Overwegende dat de verwerende partij het verstrekken van incorrecte informatie volledig toespitst op de medegedeelde cijfergegevens betreffende de raadpleging van het documentatiecentrum in 1999; dat zij de cijfers met betrekking tot de andere modules en de andere punten van kritiek die in het verslag van het inspectiebezoek van 15 maart 2000 waren geformuleerd, volledig buiten beschouwing laat;

4.3.3. Overwegende dat de bevoegde minister tijdens de parlementaire voorbereiding van het decreet van 22 december 2000 heeft verklaard dat de mededeling van incorrecte gegevens zou tegengeworpen worden aan drie organisaties met de volgende verduidelijking : “één heeft geen autonome werking meer en bij twee andere is er sprake van fraude” (Vl. Raad, 2000-2001, stuk 487/2, p. 5); dat een parlementair -die uiteindelijk het ontwerp ook heeft goedgekeurd- tijdens de bespreking van het ontwerp in de plenaire vergadering van 21 december 2000 de hoop heeft uitgedrukt “dat (de minister) enkel streng (zal) sanctioneren bij kwade trouw en het met opzet verstrekken van onjuiste informatie” (Verslag besprekingen 21 december 2000, p. 14); dat op grond van die gegevens in de huidige

stand van de zaak wordt aangenomen dat het decreet van toepassing is op verenigingen die doelbewust onjuiste informatie aan het bestuur hebben gegeven teneinde de minister te doen geloven dat zij voldeden aan de decretaal gestelde voorwaarden voor de erkenning en de subsidiëring;

4.3.4.1. Overwegende dat, binnen het raam van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsverplichting en van artikel 32bis van het decreet van 12 mei 1998, de vraag rijst of het aan de Raad van State voorgelegde dossier de conclusie toelaat dat de verwerende partij in het dossier, dat uitgelopen is op het besluit van 20 december 2000 tot intrekking van verzoeksters erkenning, voldoende redenen heeft kunnen vinden om aan te nemen dat verzoekster met opzet de cijfers vermeld in het werkingsverslag 1999 -hoofdmodule “documentatiecentrum”- heeft aangepast teneinde aldus de decretale norm te bereiken betreffende de spreiding van de gebruikers (artikel 11, § 2, eerste lid, van het decreet);

4.3.4.2. Overwegende dat, blijkens dat dossier, de verwerende partij in de eerste plaats rekening gehouden heeft met het feit dat het enig bewijsgegeven dat verzoekster tijdens het inspectiebezoek van 15 maart 2000 -ter ondersteuning van de bij het werkingsverslag gevoegde lijst- kon voorleggen, een handgeschreven lijst van gebruikers is die volledig is opgesteld door J. SMEYERS; dat verzoekster dat feit niet betwist heeft; dat de verwerende partij daaraan terecht de conclusie heeft gekoppeld dat vragen rezen bij de werkelijkheidswaarde van de lijst;

Overwegende dat, geplaatst voor een twijfelachtige listing van consultants, de inspecteurs een vergelijking hebben gemaakt tussen de cijfers van het werkingsverslag en de voordien door verzoekster aan het bestuur medegedeelde cijfers voor de eerste drie en vier maanden van 1999; dat niet wordt ingezien waarom de verwerende partij die door verzoekster zelf -in tempore non suspecto, want de gegevens werden alleen verstrekt in het kader van de begeleiding-medegedeelde gegevens niet zou mogen betrekken bij haar zoektocht naar het precieze aantal consultants waarmee in het kader van de erkenningsprocedure rekening moest gehouden worden; dat de gegevens uit die tussentijdse verslagen wellicht genuanceerd benaderd moeten worden -bijvoorbeeld omdat verzoekster niet onterecht lijkt te stellen dat zij pas in november 1999 ervan verwittigd is dat er slechts met één vestigingsplaats rekening gehouden zou worden-, maar dat in de huidige stand van de rechtspleging vastgesteld wordt dat het verweer dat verzoekster tegenover de inspectie en nu in haar vordering tot schorsing heeft aangebracht,

aangezien het van geen enkel concreet bewijsgegeven vergezeld is, helemaal niet overtuigt; dat de inspectie zich dan ook terecht op het standpunt heeft geplaatst dat de met het werkingsverslag voorgelegde lijst van consultants onjuiste gegevens bevatte; dat zij even terecht op grond van de gecorrigeerde cijfers bij de minister kon bepleiten dat verzoekster “net niet voldoet” aan de betreffende erkenningsnorm en onder meer daarom de intrekking van de erkenning voorstellen;

4.3.4.3. Overwegende dat de minister de redenering van zijn administratie is bijgevallen; dat hij aldus de erkenning van verzoekster beëindigd heeft omdat zij niet voldeed aan de normen; dat hij weliswaar zijdelings, en dus hoogstens als een bijkomstig motief, de “werkelijkheidswaarde” van het werkingsverslag 1999 in vraag heeft gesteld, maar dat hij daarmee, net zomin als de administratie vóór hem, geen standpunt ingenomen heeft over enig bedrieglijk opzet dat verzoekster zou kunnen gedreven hebben;

Overwegende dat het overmaken van onjuiste informatie nog geen bedrieglijk opzet bewijst; dat trouwens de vraag naar het bestaan van bedrieglijk opzet in hoofde van verzoekster slechts aan de orde is gekomen na de goedkeuring van het decreet van 22 december 2000;

4.3.5.1. Overwegende dat, in acht genomen de draagwijdte van het decreet van 22 december 2000, zoals hiervoor sub 4.3.3. bepaald, de verwerende partij uit haar onderzoek dat resulteerde in de vaststelling dat er onjuiste gegevens waren verstrekt -onderzoek gevoerd in het licht van de intrekking van de erkenning- niet zonder meer het bewijs van bedrieglijk opzet mocht halen; dat zij, na het in werking treden van het decreet van 22 december 2000 geen specifiek onderzoek gewijd blijkt te hebben aan die vraag; dat dienvolgens de Raad van State moet vaststellen dat uit het dossier van de zaak onvoldoende duidelijk blijkt dat de verwerende partij goede redenen had om aan verzoekster bedrieglijk opzet en niet alleen het verstrekken van onjuiste inlichtingen te verwijten; dat in die zin het eerste middel ernstig is;

4.3.5.2. Overwegende dat verzoekster ook niet gehoord is over dat specifieke probleem, dat voorheen nooit als zodanig aan bod was gekomen; dat zij dus nooit de gelegenheid heeft gekregen om -hoewel het bestreden besluit een maatregel betreft die, buiten de intrekking van haar erkenning, haar toestand bijkomend bezwaart en steunt op een misdraging van harentwege- haar visie met

betrekking tot het bestaan van bedrieglijk opzet, ter kennis van het bestuur te brengen; dat ook het tweede middel ernstig is;

5.1. Overwegende, wat betreft de voorwaarde dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit aan de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel moet berokkenen, dat verzoekster uiteenzet wat volgt : als gevolg van het bestreden besluit, waardoor 60 tot 80% van haar inkomsten wegvallen, zal zij haar activiteiten moeten staken, zal zij haar financiële verplichtingen niet meer kunnen nakomen en zal zij ook niet meer in aanmerking komen om in de nieuw uit te werken regeling nog subsidies te ontvangen; op haar begroting voor 2001 staat -voor een totaal uitgavenbedrag van 6 175 000 BEF- een bedrag van 4 000 000 BEF subsidies ingeschreven en de reserves waarover zij beschikt volstaan niet om het ontberen van die subsidie te compenseren, zeker nu zij reeds op dit ogenblik geconfronteerd wordt met belangrijke schuldvorderingen; een gedwongen ontbinding en vereffening ligt in het verschiet;

5.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen daar tegen in brengt wat volgt : de werking van verzoekster lag, reeds vóór de aanzegging van het thans bestreden besluit, stil als gevolg van het besluit waarbij haar erkenning werd ingetrokken en het is op grond van die beslissing dat het personeel op non-actief geplaatst is; het nadeel van verzoekster is zuiver financieel en herstelbaar en een correct en sober financieel beheer moet haar toelaten de periode waarop het bestreden besluit betrekking heeft te overbruggen, zeker wanneer rekening gehouden wordt met de liquide middelen waarover verzoekster blijkens het accountantsverslag beschikt, met het feit dat in 2000 niet meer dan 20% van de uitgaven door subsidies gedekt waren, met het feit dat 95% van de werking gebeurt met vrijwilligers en met de vaststelling dat 83% van de werkingskosten met eigen middelen betaald worden;

5.3. Overwegende dat het bestreden besluit verzoekster uit de subsidieregeling bant die de decreetgever heeft ingesteld teneinde organisaties, die in het verleden hun nut voor het jeugdwerk hebben aangetoond maar die niet voldoen aan de strenge erkenningsnormen die door het decreet van 12 mei 1998 zijn ingesteld, in de mogelijkheid te stellen om nog gedurende twee jaar voort te werken en aldus te vermijden “dat in de aanloop naar de actualisering van het huidige decreet een onomkeerbare verarming van het jeugdwerkaanbod in Vlaanderen

optreedt” (memorie van toelichting bij het decreet van 22 december 2000, Vl. Raad, 2000-2001, stuk 487/1, p. 4); dat de volledige uitsluiting van verzoekster uit elke subsidieregeling voor het jeugdwerk in ieder geval tot gevolg zal hebben dat zij haar werking moet aanpassen aan de financiële middelen die zij op eigen kracht kan genereren, wat haar voor het gevaar stelt dat zij in de komende jaren nog verder zal afwijken van de normen die de verwerende partij voorstaat en dat zij, wanneer de in het vooruitzicht gestelde nieuwe regeling van het jeugdwerk in de praktijk wordt gebracht, helemaal niet meer in staat zal zijn om in die specifieke sector dan nog een rol te spelen; dat, mede gelet op de hiervoor ernstig bevonden middelen, wordt aangenomen dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit in de huidige stand van zaken aan verzoekster een moeilijk te herstellen nadeel berokkent,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 3 april 2001 van de Vlaamse minister van Jeugd om aan de VZW NATUUR 2000 geen subsidies te verlenen voor het jaar 2001 en 2002.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op een oktober 2000 en een, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad, wnd. kamervoorzitter,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

A. VANDENDRIESSCHE.